

ระเบียบ

ว่าด้วยเบี้ยประชุม และค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ
และอนุกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่าย
อย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ และอนุกรรมการ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกองทุน
หมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งบัญญัติให้กำหนดค่าใช้จ่ายของกรรมการ และ
อนุกรรมการ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๓ รองนายกรัฐมนตรี (นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ) ผู้รักษาการและผู้มีอำนาจสั่งการตามกฎหมาย
ว่าด้วยกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ แทนนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ ๔๔๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และบันทึกสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๕
ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยเบี้ยประชุม และค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ
และอนุกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน
และชุมชนเมืองแห่งชาติ

“ประธานอนุกรรมการ” หมายความว่า ประธานอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ
กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแต่งตั้ง

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติแต่งตั้ง

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศคำสั่งต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระเบียบนี้ ให้ผู้รักษาการตามระเบียบนี้เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยนั้นให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติ การเดินทางไปปฏิบัติงานในราชอาณาจักร

ข้อ ๖ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ

หมวด ๑

ค่าเบี้ยประชุมกรรมการและอนุกรรมการ

ข้อ ๗ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม เป็นรายครั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานกรรมการ	ครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท เดือนละไม่เกิน ๑๒,๐๐๐ บาท
(๒) กรรมการ	ครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท เดือนละไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท
(๓) ประธานอนุกรรมการ	ครั้งละ ๑,๕๐๐ บาท เดือนละไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท
(๔) อนุกรรมการ	ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท เดือนละไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง โดยตำแหน่งมอบหมายให้ผู้ใดมาประชุมแทน ให้เบิกจ่ายเบี้ยประชุมให้ผู้มาประชุมแทน ตามหลักเกณฑ์ ในวรรคหนึ่ง

ข้อ ๘ ให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุม เช่นเดียวกับกรรมการ หรืออนุกรรมการแล้วแต่กรณี และถ้ากรรมการ หรืออนุกรรมการ ผู้ใดเป็นเลขานุการ หรือผู้ช่วยเลขานุการด้วย ให้เบิกเบี้ยประชุมได้เพียงตำแหน่งเดียว

ผู้อำนวยการและผู้ปฏิบัติงานของสำนักงาน ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการในคณะกรรมการ
คณะหนึ่ง หรืออนุกรรมการคณะหนึ่งให้ได้รับเบี้ยประชุมเพียงครั้งเดียวในวันหนึ่ง

หมวด ๒

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานภายในประเทศ

ข้อ ๑๐ การเดินทางไปปฏิบัติงานภายในจังหวัด คือ การไปปฏิบัติงานชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงาน
ซึ่งปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกรรมการ และอนุกรรมการ

ข้อ ๑๑ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน ได้แก่

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ รวมถึงค่าเช่าพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบสิ่งของ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง
และอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน

(๔) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

ข้อ ๑๒ เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ ให้กรรมการ อนุกรรมการ
ได้รับค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๑๓

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่กรรมการ อนุกรรมการ มีความจำเป็นต้องเดินทางไปนอกจังหวัด อันเป็น
ที่ตั้งสำนักงาน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้ได้รับค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่าย ในการปฏิบัติ
หน้าที่ดังต่อไปนี้

๑๓.๑ ค่าเบี้ยเลี้ยง

(๑) ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ ให้เบิก
ในลักษณะเหมาจ่ายได้วันละ ๕๐๐ บาท

(๒) ในกรณีที่มีหน่วยงานรับผิดชอบออกค่าใช้จ่าย ค่าที่พัก และค่าอาหาร
ให้ครบถ้วน ให้งดเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง

๑๓.๒ ค่าเช่าที่พัก

(๑) ประชานกรรมการ รองประชานกรรมการ ประชานอนุกรรมการ ให้เบิกได้
เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินวันละ ๒,๒๐๐ บาท

(๒) กรรมการ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินวันละ ๑,๖๐๐ บาท

(๓) อนุกรรมการ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท

๑๓.๓ ค่าพาหนะ

(๑) ประชานกรรมการ กรรมการ และประชานอนุกรรมการ ให้เบิกได้
เท่าที่จ่ายจริง หรือหากใช้ยานพาหนะส่วนตัว ให้เบิกเป็นค่าชดเชยกิโลเมตรละ ๒ บาท

(๒) อนุกรรมการ กรณีโดยสารเครื่องบิน ให้เบิกในชั้นประหยัด หรือหากใช้
ยานพาหนะส่วนตัว ให้เบิกเป็นค่าชดเชยในอัตรากิโลเมตรละ ๒ บาท

๑๓.๔ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็น

ต้องจ่ายเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงาน เช่น ค่าลงทะเบียน ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร ฯลฯ
ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง

หมวด ๓

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ

ข้อ ๑๔ การเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ได้แก่ การเดินทางไปนอกราชอาณาจักร
เพื่อดูงาน ฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ประสานงาน หรือการประชุมที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีลักษณะ
คล้ายคลึงกัน

ข้อ ๑๕ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ได้แก่

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ

(๔) ค่ารับรอง

(๕) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ มีความจำเป็นต้องเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศชั่วคราว ให้ได้รับค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑๖.๑ ค่าเบี้ยเลี้ยง

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปต่างประเทศ ให้เบิกได้ตามอัตราในบัญชี ๑ ทำระเบียบนี้

(๒) ในกรณีที่ต้องเดินทางไปต่างประเทศโดยใช้เวลาเกินกว่า ๖๐ วัน สำนักงานจะกำหนดอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางขึ้น ใช้ตามความเหมาะสมเป็นรายกรณี

๑๖.๒ ค่าเช่าที่พัก

การเดินทางไปปฏิบัติงานที่จำเป็นต้องพักแรม ให้ผู้เดินทางไปปฏิบัติงาน เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราในบัญชี ๒ ทำระเบียบนี้

๑๖.๓ ค่าพาหนะ

การเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศโดยเครื่องบิน จากประเทศไทยไปยังต่างประเทศหรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางในต่างประเทศให้เดินทางโดยชั้นประหยัด ยกเว้นกรณีจำเป็นให้ประธานกรรมการพิจารณาเป็นกรณีไป

๑๖.๔ ค่ารับรอง

สำหรับผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศให้เบิกตามที่จ่ายจริง หรือเหมาจ่ายตามดุลยพินิจของประธานกรรมการเป็นกรณีไป

๑๖.๕ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็น

เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงาน เช่น ค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน ฯลฯ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

สุริยะ จรุงเรืองกิจ

รองนายกรัฐมนตรี

ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

บัญชี ๑

อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปต่างประเทศ

บัญชีอัตราเบี้ยเลี้ยง	จำนวนเงิน
ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ ผู้อำนวยการ	๒,๕๐๐ บาท/วัน

บัญชี ๒

อัตราค่าที่พักในการเดินทางไปต่างประเทศ

อัตราค่าเช่าที่พัก	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.
ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ ผู้อำนวยการ	ไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท/วัน	ไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท/วัน	ไม่เกิน ๒,๕๐๐ บาท/วัน

ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

๑. ประเทศญี่ปุ่น	๑๑. ราชอาณาจักรสวีเดน
๒. ประเทศออสเตรเลีย	๑๒. สมาพันธรัฐสวิส
(สวิตเซอร์แลนด์)
๓. สาธารณรัฐออสเตรเลีย	๑๓. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่
และ ไอร์แลนด์เหนือ
๔. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก	๑๔. ราชอาณาจักรเบลเยียม
๕. สาธารณรัฐฟินแลนด์	๑๕. ประเทศแคนาดา
๖. สาธารณรัฐฝรั่งเศส	๑๖. สหรัฐอเมริกา
๗. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	
๘. สาธารณรัฐอิตาลี	
๙. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	
๑๐. ราชอาณาจักรนอร์เวย์	

ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

๑. รัฐบาล์เรน
๒. สาธารณรัฐประชาชนจีน
๓. สาธารณรัฐไชปรัส
๔. สาธารณรัฐอินเดีย
๕. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๖. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
๗. สาธารณรัฐอิรัก
๘. รัฐอิสราเอล
๙. ราชอาณาจักรฮังการี
๑๐. สาธารณรัฐเกาหลี
๑๑. รัฐคูเวต
๑๒. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
๑๓. รัฐสุลต่านโอมาน
๑๔. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๑๕. รัฐกาตาร์
๑๖. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย
๑๗. สาธารณรัฐสิงคโปร์
๑๘. สาธารณรัฐตุรกี
๑๙. สหรัฐอเมริกา
๒๐. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
๒๑. สหพันธ์สาธารณรัฐเช็ก และสโลวาเกีย
(เชกโกสโลวาเกีย)
๒๒. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
๒๓. สาธารณรัฐฮังการี
๒๔. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์
๒๕. สาธารณรัฐลักเซมเบิร์ก
๒๖. สาธารณรัฐโปรตุเกส
๒๗. สาธารณรัฐสังคมนิยมโรมาเนีย
๒๘. สหพันธ์รัฐรัสเซีย
๒๙. ราชอาณาจักรสเปน
๓๐. สหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยม
ยูโกสลาเวีย
๓๑. สาธารณรัฐบรูไน
๓๒. สาธารณรัฐแคเมอรูน
๓๓. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
๓๔. สาธารณรัฐชาด
๓๕. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอวอรีโคสต์)
๓๖. สาธารณรัฐจิบูตี
๓๗. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
๓๘. สาธารณรัฐแกมเบีย
๓๙. สาธารณรัฐกานา
๔๐. สาธารณรัฐเคนยา
๔๑. สาธารณรัฐมาลี
๔๒. สาธารณรัฐเซเนกัล
๔๓. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
๔๔. สาธารณรัฐแทนซาเนีย
๔๕. สาธารณรัฐประชาชนเบนิน
๔๖. เครือรัฐบาฮามาส
๔๗. สาธารณรัฐคอสตาริกา
๔๘. สาธารณรัฐปานามา
๔๙. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
๕๐. ประเทศจามาิกา
๕๑. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
๕๒. ใต้หวัน
๕๓. ฮองกง
๕๔. เนการาบรูไนดารุสซาลาม (บรูไน)
๕๕. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
๕๖. ประเทศนิวซีแลนด์
๕๗. ราชอาณาจักรตองกา
๕๘. ราชรัฐอันดอร์รา
๕๙. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
๖๐. สาธารณรัฐไนเจอร์
๖๑. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย

ประเภท ค. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และ ประเภท ข.